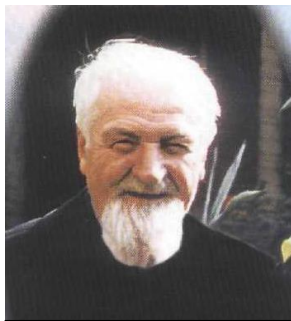

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

”Să facem din fiecare creștin un luptător duhovnicesc”

Pr.Acad.D.Stăniloae
-foto-

Nu ca să-l convertească pe celalalt numai la credință, ci ca să-i arate un model de om. Noi avem ca model de om pe sfânt. Fiecare trebuie să tindă spre sfințenie, spre bunătate, spre ajutorul celui alt, spre smerenie, spre curățenie, spre toate cele bune. Să iubești pe celălalt mai mult decât pe tine. Asta ne trebuie: să punem în practică Evanghelia. Și de aceea cred că Filocalia va putea să ne călăuzească pe toți spre Hristos. Și trebuie ca preoții, și nu numai preoții, ci și toți credincioșii, s-o citească. Nu au fost sfinți numai dintre preoți, au fost sfinți și dintre ceilalți credincioși. Toți avem datoria să ne trezim la această conștiință, să fim cât mai aproape de Hristos, să folosim cât mai aproape duhul de jertfă, să ne jertfim și noi pentru alții, ca să descoperim ceea ce este nobil în noi. Că toate viciile, toate patimile ne coboară.

Noi trebuie să mergem spre ceea ce este adânc, spre ceea ce este nobil, spre ceea ce unește cu Dumnezeu. Să ajungem la sfințenie, ca să ajungem la Înviere și la viața veșnică în Hristos.

Să iubim pe oameni și să iubim pe Dumnezeu. Asta să ne fie deviza noastră, de creștini adevărați și asta ne-ar vindeca și pe noi de boala dezbinărilor în care ne aflăm acum. Poporul nostru a fost un popor unit, unit prin credință și iubire, pentru că politicește am fost împărțiți în trei părți, dar limba era aceeași, cărțile sfinte erau aceleași. Unitatea noastră era perfectă, pentru că aveam credință în Dumnezeu și pentru că ne iubeam ca neam. Să ne iubim unii pe alții ca neam, dar să ne iubim prin identitatea credinței. Pentru că numai prin ea ne putem iubi, ca să refacem și unitatea noastră care este astăzi atât de suferindă. Dumnezeu să ne ajute la toată lumea! Poporul nostru are o limbă care-i folosită și în Liturghie. La popoarele catolice, limba vorbită de popor este alta decât limba liturgică. La noi, limba liturgică e cea vorbită de popor. De aceea, limba vorbită de popor capătă un cuprins de taină și de sfințenie. Noi avem cuvinte minunate. Poate toate cuvintele noastre au un cuprins de taină pe care nu-l au cuvintele altor popoare.(...). Cuvântul nostru să ne lege cu adevărat – de Hristos și unii de alții –și în viitor! Noi suntem un popor al comuniunii în credință. Să rămânem un popor al comuniunii prin credință, dându-ne seama că nu trebuie să părăsim acești termeni ai noștri minunați.

(Pr. Prof. Acad. Dr. Dumitru Stăniloae, Neamul românesc – neam al comuniunii în credință)